

Після поцілунку Матінки Божої ... (оздоровлення Назара ...)

Подаємо нашому читачеві розповідь про одне із надзвичайних оздоровлень, які здійснилися під час нашої подорожі в Україну в травні, 2004-го року. Це історія про Назара. Йому 20 років. Він, від народження, цілком паралізований і не спосібний ворухнути ні однією частиною свого тіла. Руки його вже двадцять років міцно стиснені в кулаки. Розтулити пальці майже неможливо -- вони відразу знову скручувались в кулак. Мати Назара доглядала його повністю, як малого дитяти.

В травні, 2004 р. приїхав в Україну медалик з поцілунком Матері Божої. Мати Назара привезла свого сина на молитви до церкви в Коломиї. Коли прийшла черга на Назара, щоби над ним помолилися з медаликом, його пальці й долоні розпружилися і вирівналися, і, з того моменту, залишилися розкритими. В його руку вложено святий образочок. Обличчя Назара променіло радістю, а долоні його стали нормальні на вигляд.

Наступного дня, Назар приїхав знову -- до церкви в Надвірній. Цим разом розпружилася й вирівналася вся довжина його рук, аж до рамен. Він міг уже ворухити руками й підносити їх вгору. А по дорозі додому того вечора, як нам пізніше розповідали, Назар всю дорогу співав з радости своїй мамі.

Назар приїхав ще й третій раз, до катедри в Івано-Франківську. Він терпеливо чекав своєї черги майже до самого кінця, поки майже вся кілька-тисячна громада не змогла поцілувати медалики, що їх привезли з собою д-р Михайло й Олена Рожелюки. І, як попередні два рази, Олена, Михайло й о. Зіновій Касько (парох церкви в Радчі й віце-канцлер єпархії) -- всі троє разом молилися над Назарем.

В часі молитви, один з медаликів покладено Назареві на ноги. Раптом піднеслося його ліве коліно! А тоді праве! З захоотою Михайла й Олени, Назар почав ворухити ногами, підносити їх. Раз, два, раз, два, вище, вище! Усміх на його обличчі радував душу, а він ще і ще підносив коліна. Яка безмежна радість!

На Мамин День, Назар приїхав знову, цим разом до Гошева. І знову чекав він майже до кінця. Назар радів. І разом з ним, його мати. Вираз його обличчя говорив усе. Долоні його лежали відкриті на його колінах. Він уже мав силу в ногах і міг ними ворухити. І руки вже міг підносити вгору. Тоді, після молитви, поцілуваши медалик Матінки Божої з Гарабандалу, Назар поглянув на свою маму, яка так ніжно і з любов'ю його вже 20 літ доглядала. Він підніс до неї свої вихудлі руки, ніжно тримав її лице в своїх долонях, і тоді, притягнувши її до себе, перший раз в житті, на День Матері, син поцілував свою маму. Усі присутні плакали з радості.

Біля нас стояв лікар-ортопед. Він оглянув Назареві руки й пальці і зі здивуванням похитав головою. За всі роки медичної праці, він ще такого не бачив. Це, як казав він, медична неможливість.

Так Господь Бог хотів, що все це вдалося схопити на відео. Але це лиш одне із безлічі незвичайних оздоровлень, яких ми були свідками під час цієї подорожі в Україну, 2004-го року. Пресвята Богородиця була з нами, а з Нею Її Син. І знову здійснилися Її слова: « Через Мій поцілунок, Мій Син творитиме чуда...» Дякуємо Тобі, Пречиста Мати! Дякуємо Тобі.

Ми певні, що Назар продовжуватиме приїздити на щотижневі моління за оздоровлення, які відправляє в селі Радча отець Касько. Ми також віримо, що Ісус його повністю оздоровить і що, коли ми повернемося в Україну, тоді Назар привітає нас, стоячи уже на власних ногах.

д-р Михайло й Олена Рожелюк
Торонто, Канада

